

Den lilla farbrorn (Jakob Johansson) och hunden (Julia Johansson) gör allt tillsammans. FOTO: FRANK A UNGER

Hundgörat ser enkelt ut i ny pärla

RECENSION. 100-årsfirandet och spelåret får en stark inledning. Wasa Teater spelar genast ut ett av sina ess – barnteater regisserad av Agneta Lindroos.

Det har varit mycket snack och förväntan inför varje pjäs som Jakob Höglund regisserat på Vasa stadsteater de senaste åren. Hans gränslösa smållkarameller har hyllats – välförtjänt. Regissören Agneta Lindroos, esset på Wasa Teater, har inte uppmärksammats lika stort, men hon förtjänar minst lika positiva omdömen. Hon har gjort bland annat ljuvliga "Vit", häftiga "Pippi Långstrump" och charmant "Karius och Baktus".

Nu har Lindroos tagit sig an "Sagan om den lilla farbrorn" – en dramatisering av Barbro Lindgrens och Eva Erikssons moderna barnboks klassiker.

Historien handlar om en mycket ensam liten farbror. Ingen bryr sig om honom fast han är snäll. De tycker att han är för liten – och så tycker de att han ser dum ut. En dag möter han en hund och vänskap uppstår. Situationen kompliceras då en liten flicka gör entré i handlingen.

Lindroos har anlitat skådespelarna Jakob och Julia Johansson, som var briljanta i "Vit". Han spelar farbrorn och hon är hunden. Carla Fri är både skådespelare och musiker.

Mina förväntningar är höga. Jag känner faktiskt en oro för att bli besviken. En stund in i pjäsen – då den

Flickan (Carla Fri) komplicerar relationen mellan hunden (Julia Johansson) och den lilla farbrorn (Jakob Johansson). FOTO: FRANK A UNGER

lilla farbrorn sover under en stjärnhimmel i den vackraste av blåa toner – andas jag ut. För då har Vasallen förvandlats till en kokong som det är behagligt spännande att vara i.

LINDGRENS BOK är en såväl hjärtskärande sorglig som vacker historia om ensamhet, längtan, vänskap och svartsjuka. Lindroos och ensemblen förvaltar historien på ett ömsint sätt – utan att tumma på den action

som uppstår då en hund och en farbror har roligt tillsammans.

Pjäsen är gjord med fingertoppskänsla. Uttrycksformen är stiliserad – utan att bli ett självändamål. Det är konstnärligt – utan att bli pretentiöst.

Det är knappt någon monolog – och musiken har genomgående en viktig roll. Med sin violin understryker Fri välta mat känslor och växlingarna i handlingen. Stundtals är det som att

TEATER

"Sagan om den lilla farbrorn"

av Barbro Lindgren
Dramatisering: Lars-Erik Brosner, Tomas von Brömssen
Regi: Agneta Lindroos
Scenografi & kostym: Marcus Olson
Musik: Lars-Erik Brosner
Musikarrangemang: Carla Fri
Musikkonsult: Eero Paalanen
Mask- och perukdesign: Anna Vesterback
Ljusdesign: Agneta Lindroos, Marcus Olson, Michael Eriksson
Musiker: Carla Fri, Julia Johansson
I rollerna: Carla Fri, Julia Johansson och Jakob Johansson
Generalrepetition på Wasa Teater den 5 september 2019

befinna sig i en färgsatt och musiksatt stumfilm, inspirerad av legendaren Charlie Chaplin. Det finns lite slapstick, men den är nedtonad.

Jakob Johansson gör sin starkaste insats på Wasa Teater-scenen hittills. Att han behärskar den fysiska teatern är välbekant – det är få, om någon, som matchar honom i de akrobatiska på Vasas teaterscener. I den här pjäsen kombinerar han de stora gesterna med finstämt ut-

tryck i de små uttrycken. Johansson gestaltar farbrorns känslor på ett rörande sätt.

Julia Johansson behärskar också fysisk teater. Hon är lysande som hund (vilken mening ...) – det är faktiskt lite svårt att beskriva i ord utan att det framstår som banalt. Skällandet, ylandet av saknad och det alerta svansviftandet bör helst ses. Den enkla briljansen i sättet som hunden tar sig genom ett fönster är en höjdpunkt.

Samspelet mellan Julia Johansson och Jakob Johansson är imponerande – stundtals är de en häftigt koreograferad enhet. De får det svåra att se oförsäkrat enkelt ut.

Flickan (Fri) dyker upp sent i handlingen, möjligen lite för sent. Det är ett välbekant fenomen att vänskapsrelationer blir knepigare då två blir tre. Å andra sidan så kastar även Lindgren in flickan relativt sent i sin bilderbok. Och alla omtumlande känslor blir tydliga i pjäsen.

Föreställningen riktar sig till barn i åldern tre-sju år – men alla, oavsett ålder, som beger sig in i den här kokongen bör bli berörda.

Patrik Back

patrik.back@vasabladet.fi
06-7848 232